

Necesitamos o teatro?

Esa é a pregunta que miles de profesionais decepcionados do teatro e millóns de persoas que están cansos do teatro, preguntáanse.

Que necesitamos do teatro?

Nestes anos en que a escena é tan insignificante, en comparación coas prazas das cidades e as terras dos países, onde se están a xogar as traxedias auténticas da vida real.

Que pasa co teatro?

Galerías e palcos chapadas en ouro nas salas de teatro, cadeiras de brazos de veludo, ás sucias en escenarios, ben puídas voces dos actores, - ou viceversa, algo que pode ter un aspecto aparentemente diferente: caixas negras, manchadas de barro e sangue, cunha chea de corpos espidos rabiosos no interior -.

Que é capaz de dicirnos?

Todo!

O teatro pódénolo dicir todo.

Como os deuses habitan no ceo, ou como os presos languidecen en covas esquecidas baixo terra, ou como a paixón nos poden elevar, ou como o amor nos pode arruinar, ou como ninguén necesita unha boa persoa neste mundo, ou como reina o engano, ou como a xente vive en apartamentos, mentres os nenos se marchitan en campos de refuxiados, ou as formas en que todos teñen que volver de novo ao deserto, ou como día tras día vémonos obrigados a desprendernos das nosas persoas queridas, - o teatro pode dicilo todo.

O teatro sempre foi e seguirá sendo sempre.

E agora, neste últimos cincuenta ou setenta anos, é particularmente necesario. Porque se vostede lanza unha ollada a todas as artes públicas, pódese ver de inmediato o que só o teatro dános, unha palabra na fala da xente, unha mirada de ollo a ollo, un xesto de man en man, ou de corpo a corpo. Non se necesita ningún intermediario para traballar entre os seres humanos, que constituía o lado máis transparente da luz, que non pertenza a ningún sur ou norte ou leste ou oeste, oh non, é a esencia da propia luz, que brilla en tódolos recunchos do mundo, inmediatamente reconecible por calquera persoa, xa sexa hostil ou amigable cara a ela.

E necesitamos ao teatro que permanece sempre diferente, necesitamos teatro de moitos tipos diferentes.

Aínda así, creo que entre tódalas formas e formas de teatro posibles, as súas formas arcaicas agora resultan ser a maioría na demanda.

Teatro das formas rituais, non hai que opoñerse artificialmente ás das nacións "civilizadas".

A Cultura secular está a ser cada vez máis castrada, a chamada "información cultural" substitúe gradualmente e empuxa a entidades simples, case como a nosa esperanza de que co tempo remata o día.

Pero podo velo claramente agora: o teatro está a abrir as súas portas amplamente. Entrada gratuíta para todos e para todo o mundo.

Ao díaño con aparellos e equipos - só teñen que ir ao teatro, ocupar filas enteiras no patio de butacas e nas galerías, escoitar a palabra e mirar as imaxes vivir!

- É o teatro que está diante de vostede, non se descoide e non perda a oportunidade de participar nel, tal vez a oportunidade máis preciosa que temos nas nosas vidas vas e apresuradas.

Necesitamos cada tipo de teatro.

Só hai un teatro que seguramente non é necesitado por ninguén, refírome a un escenario de xogos políticos, un teatro de políticas "rateiras", un teatro de políticos, un teatro inútil da política.

O que sen dúbida non necesitamos é un teatro de terror cotián - xa sexa individual ou colectivo, o que non necesitamos é o teatro de cadáveres e sangue nas rúas e prazas, nas capitais ou nas provincias, un teatro falso dos enfrontamentos entre relixións ou grupos étnicos.

Xoves 31 de marzo de 2016

Ás 19:00 h

Auditorio do Concello de Vigo

Praza do Rei s/n

Presentadoras:
Aire Iemanya Quinteiro Gómez
e
Carmen Falque Fernández

**MOITAS GRAZAS POLA
SÚA ASISTENCIA**

	TÍTULO	AUTOR	GRUPO	ACTORES	DURACIÓN
1ª	<i>Ese fastidioso dragón</i>	Julie Sykes	Básico I (9-11 anos)	Lois Conde	3 min
2ª	<i>Nubes</i>	Arnold Lobel	Básico (9-11 anos)	Claudia Vila	2 min
3ª	<i>O iogur</i>	Alexis Fernández	Básico I e III (12-15 anos)	Cecilia González e Rodrigo Silveira	5 min
4ª	<i>A tenda de xoguetes</i>	Rodrigo Silveira	Básico II e III (12-15 anos)	Iago García e Alba Lago	5 min
5ª	<i>Caperucita</i>	Adaptación de Enrique González	Medio I e II (12-15 anos)	Pablo García e Uxía Franco	5 min
6ª	<i>Historias da chuvia que cae tódolos días</i>	Roberto Salgueiro	Básico II (+16 anos)	Cora Iglesias e Ignacio Ferreirós	5 min
7ª	<i>A cea de fin de ano</i>	Claudio Gotbeter	Medio I e III (12-15 anos)	Azar López Santiago Rodríguez e Brais Pérez	15 min
8ª	<i>Macbeth</i>	William Shakespeare	Básico I (+16 anos)	Lucas González e Yusella Seminario	12 min
9ª	<i>Dime a verdade</i>	Guillermo Alonso del Real	Básico III (+16 anos)	Dolores Eguia e Beatriz Álvarez	10 min
10ª	<i>Tres sombreiros de copa</i>	Miguel Mihura	Básico II (+16 anos)	David Rodríguez e Ignacio Ferreirós	5 min